

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16250/2023
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Бокшан, адвокат из ..., против туженог „Generali osiguranje“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Иван Љубисављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 961/2023 од 22.02.2023. године, у седници одржаној дана 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 961/2023 од 22.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 961/2023 од 22.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 961/2023 од 22.02.2023. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П 6578/21 од 28.10.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име измакле користи исплати износ од 700.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.650,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Ставом 2. истог члана,

прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одбијен је као неоснован тужбени захтев за накнаду материјалне штете у виду измакле користи, у чињеничноправној ситуацији да је пуномоћје које је тужилац дао осигуранику туженог за заступање тужиоца у предмету Основног суда у Ваљеву П 2149/16, опозвано од стране тужиоца као властодавца, који је изричито тражио да пуномоћник убудуће не може предузимати правне радње у његово име, да се сва писмена убудуће достављају њему лично, те да није доказана узрочно-последична веза између радње или пропуштања радње осигураника туженог, адвоката Немање Провицала и штете коју тужилац тврди да је претпео.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, те да је побијаном пресудом другостепени суд одлучио применом одговарајућег материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати и да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права. Тужилац уз ревизију није доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом какав је у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Како на основу изнетог произлази да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 10.12.2021. године, а вредност спора означена у тужби је 700.000,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић